

2. Odůvodněte pravopis a doplňte vynechaná písmena. Cv. d) napište jako diktát.

- a) Už jste probírali v přírodopise přezývavce? Pořád nevím, kde bydlíš. Výmšlí (mně) m^l dárek pro Elišku. Dnes v noc^l vál sl^lný a pružký v^ltr. Svítíte doma^l spornými žárovkam^l? Nebe s mnoha hvězdám^l se vám rozzáří nad hlavám^l jen daleko od města s rozsvícenými světly.
- b) Zaber pořádně, pařez se už vklá. Napište vjmenovaná slova po p. Po nádechu následuje v^ldech. Mezi dvěma bidly v^lsely prádelní šň^lry. V^lděl jsi dnes předpově^l počas^l? Nemus^lš se bát, ty v^lnen nejsi. Nepov^lkujte tu! V^lpracujte cv^lčení 2. V^ltek zv^ltěžil v b^lhu.
- c) Obchod^l s obuv^l se nacház^l v (a)^lšově (u)^llic^l. Měl bys m^lt ve svých v^lcech větší pořádek. S takovými řečm^l na mě nechoď! Dopisy se žádostim^l občanů se v^lřizují zde. Teta nev^lděla starostm^l co dřív. Černými nitěm^l bílé knoflíky přišívát nemůžeš.
- d) Mez^lnárodní letiště je zaplněno mnoha letadly. Vel^lký lustr se rozzářil světl^l. Vos^l se brání žihadly. Po neb^l plují mračky. Na Lab^l se zv^lšila hladina vody. Po pol^l se prohání v^ltr. Před obchodem je stojan s kol^l.

3. O ZLOMYSLNÝCH ŠÍDLECH

Mezi dvěma jídly
hovořil jsem s šídlí.
Kovář buší kladivem,
ani se moc nedívá,
jenom vzhledne k nebi
a utrousí: „Že by
zase znovu lilo?“
No to by tak bylo!“

Spíš pro vztek než pro radost –
už takhle je bláta dost.
Všude samá louže,
po cestě to klouže,
cyklisté s tím zápolí,
klouže jim to pod koly.
„Silnice jak z mýdla,
chechtají se šídla.“

a) Nakreslete ševcovské šídlo a povězte, k čemu se používalo.

b) Přečtěte slova, která se rýmují.

c) K níže uvedeným slovním druhům vyberte slova z básničky.

(Pracujte i s nadpisem.)

slova ohebná slova neohebná

5 podstatných jmen 2 příslovce

1 přídavné jméno 3 předložky

2 zájmena 1 spojku

1 číslovku 5 sloves

d) Doplňte některý verš tak, aby obsahoval částici (af, kéž).

e) Zvuky, o nichž se v básniče hovoří, vyjádřete jako citoslovce.

f) Přečtěte podstatná jména, která se skládají podle vzoru místo

st:

ru kost se skládají podstatná jména rodu ženského zakončená j. souhláskou a ve 2. p. č. j. koncovkou měkké -i. je vzor měkký. V koncovkách píšeme měkké í/í.

určování vzoru kost: Určíme rod podstatného jména a koncovku 1. a 2. p. č. j. věc je podstatné jméno rodu ženského, v 1. p. č. j. končí souhláskou (věc, bez kost, bez kosti), skládá se podle vzoru kost.

oncovky a pravopis odůvodněte.

se mládež scház^l na návsi. Velké věc^l se rodí z maličkost^l. nábytkové souprav^l se liší jen v drobnostech. Řekli, že našimi m^l se zabývávat nebudou. Ty máš ale řeč^l! Kufr s jeho věcm^l edsin^l. Někteří lidé trpívají bolestm^l hlav^l. Česká republika je ^l. Pytlák kladl v lese past^l. Spisovatel často vyprávěl o své . Ve zkumavkách byly různé soli^l.

ovávání

KRÁTKÁ DETEKTIVKA

pp^l na zem^l byly místy rozmazaný / stopam^l psa. Vlastně spíš psů – eh tudy projít celá tlupa. Policista – jen letmo prohlédl a s jistotou „Jsou to stop^l pachatele vysoké Byl obut ve sportovních botách tkovanou košil^l.“

asné, **podívila se** jedna z přihlíže- c to můžete všechno vědět?“ **mím** perfektně čist stop^l“, odpověděl policista, **jssem** před chvíl^l **viděl** pachatele **utíkat**.“

a co nemohl policista vyčist ze stop? Co je úkolem městské policie? stnosti musí mít strážník?

koncovky podstatných jmen a určete jejich rod, číslo, pád a vzor ka: 1. p. č. j. – zem i země).

slovesa, která mají samostatný slovní význam, např.: prohlédl. e v článku tvary sloves, která samostatný slovní význam nemají: sela, jsou, byl, je, můžete, jsem.

ve větách.

ě vyznačených slov přečtěte:

– jednoduchý slovesný tvar

– sloveso zvrtné

ěte pravopis slova umím.

